

**ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ του Διοικητικού Συμβουλίου του
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
για το Έτος 2012 από τον Πρόεδρο του Π.Ε.Σ.Ε.Α. Μηνά Ευσταθίου**

Αθήνα, 13 Απριλίου 2013

*«Για ξύπνιους ή χαζούς αν μας περάσουν, αδιάφορο.
Βιαζόμαστε το σήμερα να γίνει χτες,
... τρέφοντας πως το αύριο θα 'ναι καλύτερο.
Μα θέαμα μακάβριο!
Αντί να κλείσουν, ανοιχτές μένουν στη σάρκα και το πνεύμα οι πληγές
κι από τη δίψα φρύγανο τα χείλια».
(Κυλάφης, Σ., (1988), Απώχιοι Πραγμάτων, σ. 29, Αργίνιο)*

**1. Η Αυταρχική και Συναινετική Δημοκρατία του 20^{ου} Αιώνα Καταστρέφει τους
Ανάπηρους & τους Κοινωνικά Αδύναμους**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Στα δημοκρατικά πολιτεύματα ισχύει η αρχή της διάκρισης των εξουσιών. Όμως, δια μέσου των αιώνων επιβλήθηκε η θεωρία: «Πως ο νόμος είναι ό,τι αποφασίζει εκείνος που έχει την εξουσία και επομένως αυτός παράγει το νόμο. Οι άνθρωποι είναι υποχρεωμένοι καθημερινά να συμμορφώνονται με το νόμο, γιατί όταν δεν συμμορφώνονται από μόνοι τους, τότε εξαναγκάζονται να συμμορφωθούν δια της βίας και της καταστολής με χημικά, και ό,τι απάνθρωπο κληροδότησε –το πρώτο μισό του 20^{ου} αιώνα- το ναζιστικό καθεστώς της Γερμανίας του μεσοπολέμου.

Η Ελληνική Δημοκρατία, ως πολιτικό σύστημα που εδραιώθηκε με πολύ κόπο, μετά την κατάρρευση του δικτατορικού καθεστώτος και την τραγωδία της Κύπρου το καλοκαίρι του 1974, βρίσκεται σε ομηρία από τους δανειστές της τοκογλύφους που την στραγγαλίζουν καθημερινά απαξιώνοντας την τριαδική της εξουσιαστική υπόσταση, ήτοι: α) τη νομοθετική εξουσία (Βουλή των Ελλήνων), β) την εκτελεστική εξουσία (Κυβερνήσεις Γ.Α. Παπανδρέου, Παπαδήμου-Σαμαρά-Βενιζέλου-Καρατζαφέρη, Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη), και γ) τη Δικαστική Εξουσία. Τρεις συνταγματικές εξουσίες που οφείλουν να υπηρετούν τον Ελληνικό Λαό κι όχι να κλείνουν τα μάτια και τα αυτιά στις «πάσης φύσεως» τραπεζικές, οικονομικές, εργολαβικές, διοικητικές, φορολογικές, πολεοδομικές, κλπ. σκανδαλώδεις παρανομίες και ανομίες, ευνοώντας την αφαιμάξη του δημόσιου χρήματος και πλούτου από τα πάρτυ των ευνοϊκών «νομοθετικών» ρυθμίσεων που «οργανώνονται» υπέρ των προμηθευτών και των μιζαδόρων.

Τις τελευταίες δεκαετίες οι Κυβερνήσεις των ευρωπαϊκών χωρών απομακρύνονται σταδιακά από το κοινωνικό κράτος δικαίου και τα «κοινωνικά συμβόλαια», ενώ ταυτόχρονα αποψιλώνουν το μοντέλο του κεϋνσιανισμού που κυριαρχούσε στις αστικές δημοκρατίες του δυτικού κόσμου, αναδεικνύοντας το νεοφιλελευθερισμό ως αντίδοτο στην καπιταλιστική κρίση. Με τις νέες πολιτικές του νεοφιλελευθερισμού μετασχηματίζονται ριζικά οι πολιτικές λειτουργίες των κρατών κι ο χαρακτήρας των δυτικών δημοκρατιών. Η νέα μορφή του κράτους (συναινετική κι αυταρχική δημοκρατία) αφορά τη μετάθεση των διαδικασιών νομιμοποίησης από τα πολιτικά κόμματα προς την κρατική διοίκηση, με την οποία τα πελατειακά κόμματα -ιδιαιτέρα στην Ελλάδα- έχουν προνομιακές σχέσεις. Με την επικράτηση του νεοφιλελευθερισμού, η οικονομική κρίση φουντώνει, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αποκτά ιδιαίτερο ρόλο κι οι δανειστές γίνονται προκλητικοί στις υπερχρεωμένες χώρες. Τα αστικά κόμματα χάνουν πλέον την ιδεολογική & πολιτική τους λειτουργία, απέναντι στα κοινωνικά στρώματα, που μεταφέρεται πια στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης/Προπαγάνδας. Η κρίση των αστικών κομμάτων οδηγεί στη συρρίκνωση της

όποιας συμμετοχής των μελών τους, ενδυνάμωση του αρχηγισμού και του ρόλου των κλειστών συγκεντρωτικών επιτελείων και των «σωτήρων» τεχνοκρατών.

Στην Ελλάδα ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι -ανήλικοι και ενήλικες- βιώνουν τις οδυνηρές συνέπειες από την εφαρμογή των Μνημονίων 1, 2 & 3, ζώντας τις μαζικές απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα, τη συρρίκνωση του δημοσίου τομέα, την άγρια φορολόγηση των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων, το κούρεμα μισθών και συντάξεων. Το κοινωνικό κράτος δεν υπάρχει πλέον για τα κατώτερα και ευάλωτα κοινωνικά στρώματα. Ο περιορισμός του προνοιακού κράτους δικαίου συνεπάγεται με την ελαχιστοποίηση έως τον μηδενισμό των πεδίων, μέσα από τα οποία οι αδύναμοι θα διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Οι ανάπηροι, οι φοιτητές, οι άνεργοι, οι γυναίκες, οι υπό προθεσμία εργαζόμενοι είτε σαν συλλογικές είτε σαν ατομικές οντότητες είναι ακυρωμένοι και δεν μπορούν να διεκδικούν, να προτείνουν, να διαπραγματεύονται με τους διαχειριστές του πολιτικού συστήματος. Η αστική κοινοβουλευτική Δημοκρατία της Ελλάδας βρίσκεται κάτω από την υστερική και φοβική επιτήρηση της Τρόικας που εξυπηρετεί, αποκλειστικά και μόνον, τα συμφέροντα το κοκογλύφω δανειστών της χώρας. Το Ελληνικό Κράτος έχασε πλέον την Εθνική του Ανεξαρτησία, κι η Λαϊκή Κυριαρχία –συστατικό στοιχείο του Συντάγματος της Ελλάδας- αμφισβητείται από τα κόμματα της συγκυβέρνησης τα οποία με μια μνημονιακή πλημμυρίδα εφαρμοστικών νόμων καταργούν τις θεμελιώδεις πολιτικές αρχές της Δημοκρατίας, της Ισότητας και της Δικαιοσύνης. Το άρθρο 1 του Συντάγματος της Ελλάδας, το οποίο καθορίζει οριστικά ότι: 1. «Το πολίτευμα της Ελλάδας είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία», 2. «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η Λαϊκή Κυριαρχία», και 3. «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα», καταπατείται καθημερινά από τα κόμματα της Συγκυβέρνησης, καθ' υπόδειξη της Τρόικας και των κοκογλύφω δανειστών της χώρας.

Το κράτος της αυταρχικής – συναινετικής δημοκρατίας, από το 1980 και μετά, συγκρότησε σταδιακά τη συναίνεση και τη δημοκρατία στην οικονομία της αγοράς σ' ένα πεδίο σχέσεων όπου η ελευθερία κι η ατομικότητα του καταναλωτή ταυτίζονται ή υποκαθιστούν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του πολίτη της αστικής δημοκρατίας. Ο πολίτης μεταφέρει την πολιτική του υπόσταση σ' έναν μη πολιτικό χώρο, απεξαρτάται από κάθε μορφή κοινωνικού και πολιτικού θεσμού, αναχρονιστικού ή νέου, ο οποίος παραπέμπει σε οργανωμένες μορφές κριτικής και αμφισβήτησης της αστικής κυριαρχίας. Το κοινωνικό μοντέλο μιας πρόσχαρης life style μετα-νεωτερικής και μετα-μοντέρνας δημοκρατίας σηματοδότησε την καταστροφή της πολιτικής και της συμμετοχικής δημοκρατίας, που πλέον έχουν υποταχθεί σε μια χαοτική κοινωνία όπου κυριαρχεί από τη μια ο νόμος της καταναλωτικής ατομικότητας και από την άλλη η ζούγκλα της ανομίας, της φτώχειας, της βαρβαρότητας και της άγριας εκμετάλλευσης ανθρώπου από «άνθρωπο». Το σχολικό έτος 2012-2013 το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα τραντάζεται συθέμελα από τις νομοθετικές, πολιτικές και οικονομικές επιλογές της τροϊκανής Κυβέρνησης.

Και το Έτος 2012, το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής –Π.Ε.Σ.Ε.Α.- στο πλαίσιο των καταστατικών του υποχρεώσεων του, αγωνίστηκε για την υπερίσχυση των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες σ' ένα Δημοκρατικό Κοινωνικό Κράτος Δικαίου, και διεκδίκησε να διασφαλιστεί το δικαίωμα εγγραφής και φοίτησης για όλα τα παιδιά, εφήβους & νέους με ή χωρίς αναπηρία στο δημόσιο δωρεάν Ελληνικό σχολείο, χωρίς προσκόμματα και εμπόδια, σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδας και τους εκπαιδευτικούς νόμους, ήτοι:

Α) Της ρητής συνταγματικής διάταξης της παρ. 4 του Άρθρου 16, σύμφωνα με την οποία: «Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, στα κρατικά εκπαιδευτήρια. Το Κράτος ενισχύει τους σπουδαστές που διακρίνονται, καθώς και αυτούς που έχουν ανάγκη από βοήθεια ή ειδική προστασία, ανάλογα με τις ικανότητές τους».

Β) Της ρητής συνταγματικής επιταγής της παραγράφ. 6 του άρθρου 21, σύμφωνα με την οποία: «Τα άτομα με αναπηρίες έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μέτρων που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας».

Γ) Την υποχρεωτικότητα της Εκπαίδευσης των Ατόμων με Αναπηρία που υπαγορεύει ο Νόμος 3699/2008, η οποία για το αναπηρικό κίνημα της χώρας ουσιαστικά σημαίνει: α) ότι κανένα παιδί με αναπηρία δεν πρέπει να είναι εκτός σχολείου. β) ότι η σχολική χρονιά θα ξεκινά την ίδια μέρα για τους μαθητές με αναπηρία όπως για όλους τους υπόλοιπους μαθητές, το οποίο με τη σειρά του σημαίνει ότι με την έναρξη της σχολικής χρονιάς θα πρέπει ήδη να έχει οργανωθεί η μετακίνηση των μαθητών με αναπηρία προς και από τα σχολεία τους.

Κατατέθηκε, στα μέσα Ιουλίου το 2012, στη Βουλή των Ελλήνων, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος το Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού & Αθλητισμού με τίτλο «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις», ενώ με την ίδια διαδικασία αναμένεται άμεσα να κατατεθεί και το Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών με τίτλο «Περιστολή Δημόσιων Δαπανών και Ρύθμιση Θεμάτων Δημοσιονομικών Ελέγχων». Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής –Π.Ε.Σ.Ε.Α.-, στη βάση των προαναφερθέντων συνταγματικών και νομοθετικών επιταγών, στήριξε το αίτημα της ΕΣΑμεΑ: «να περιληφθεί νομοθετική ρύθμιση με την οποία να παρατείνονται μέχρι 31.12.2012 οι συμβάσεις που έχουν συναφθεί για τις μετακινήσεις των μαθητών με αναπηρία και βρίσκονταν σε ισχύ μέχρι 30/06/2012 και για εκείνες τις περιπτώσεις των Δήμων που δεν έχουν ολοκληρωθεί - ή έχουν κριθεί ως άκαρποι ή άγονοι - οι σχετικοί διαγωνισμοί για το σχολικό έτος 2012-2013».

2. Πολλαπλασιάζονται οι Συγκρούσεις και τα Θεσμικά Εμπόδια εις Βάρος της Σχολικής & Κοινωνικής ΕΝΤΑΞΗ ΤΩΝ ΑμΑ ΚΑΙ ΑμΕΕΑ

Ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής –Π.Ε.Σ.Ε.Α.-, εξαιτίας των αζεπέραστων διαχρονικών ή νέων προβλημάτων που προέκυπταν από την αποσπασματικότητα των ασαφών νομικο-πολιτικών μέτρων και την έλλειψη στρατηγικού σχεδιασμού σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, έχει ζητήσει την αλλαγή του νόμου 3699/2008 και τη σύνταξη νέου νόμου που θα βασίζεται σε ερευνητικές μελέτες με εκπροσώπους επιστημονικών, κοινωνικών & πολιτικών φορέων, καθώς και των οργανώσεων των αναπήρων. Αντί αυτού η ειδική αγωγή και εκπαίδευση των παιδιών με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται, ως ο πλέον πρόσφορος χώρος για πολιτική, οικονομική, επιστημονική και ηθική εκμετάλλευση. Ας θυμηθούμε ότι στο άρθρο 56 του Ν. 3966/2011 (ΦΕΚ 118/2011), κάτω από τον τίτλο «λοιπές διατάξεις» θεσμοθετήθηκε η Παράλληλη Στήριξη να παρέχεται από εκπαιδευτικούς γενικής αγωγής με σπουδές μιας αβέβαιης παιδαγωγικής κατάρτισης και εξειδίκευσης.

Στόχος να υλοποιηθούν άρον - άρον τα «εξειδικευμένα» Ευρωπαϊκά Προγράμματα (ΕΣΠΑ) με χρηματοδότηση κατά 75/% από τους πιστωτές μας, που διαρκώς μας δανείζουν υποχρεωτικά για μια «αναμενόμενη και αμφιλεγόμενη» οικονομική ανάκαμψη, που δεν έρχεται ποτέ. Αυτός είναι ο κύριος λόγος του περιεχομένου του άρθρου 39 στο Ν. 4115/2013. Στο όνομα, δήθεν της αρχής της ένταξης όλων των παιδιών στο γενικό σχολείο και στην ενδυνάμωση της σχολικής μονάδας, θεσμοθετούνται ξεχωριστές επιτροπές (ΕΔΕΑΥ) που αντί να κάνουν το εκπαιδευτικό σύστημα πιο ευέλικτο, το κάνουν πιο συγκεντρωτικό και πιο γραφειοκρατικό με αμφίβολη λειτουργικότητα και αποτελεσματικότητα αντιμετώπισης των αναγκών των παιδιών. Το άρθρο 39 αποτελεί προϊόν αποσπασματικών ρυθμίσεων και βρίθεται από αφηρημένες νομικές έννοιες. Εμποδίζει την ανάπτυξη εκπαιδευτικών πολιτικών που θα ωθούν τους εκπαιδευτικούς θεσμούς να

λειτουργούν αποτελεσματικά και να συμβάλλουν τη σχολική ένταξη των ατόμων με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Με το Ν. 4115/2013 αλλάζει δραματικά -προς το χειρότερο- η πορεία του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος και υποσυστήματος της ειδικής αγωγής. Το άρθρο 39 χαρακτηρίζεται από έλλειψη φιλοσοφίας και αποσαφηνισμένων στρατηγικών για την ένταξη και την εκπαίδευση των παιδιών με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες τις σχολικές δομές της γενικής και της ειδικής αγωγής της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Με Πρόεδρο έναν «ευνουχισμένο» Διευθυντή, άνευ ψήφου, στις διάφορες Επιτροπές Διάγνωσης και Αξιολόγησης θα παραχθούν άπειρα θεσμικά εμπόδια στην Ένταξη των ΑμΑ και ΑμΕΕΑ στα γενικά και ειδικά σχολεία παράγοντας αξεπέραστες συγκρούσεις των σχολικών θεσμών με τους γονείς και την κοινωνία.

Αυτό φαίνεται στο άρθρο 5 περίπτωση α', που αντικαθιστά την ΕΔΕΑ σε ΕΔΕΑΥ και στη συνέχεια την ΕΔΕΑΥ που θα λειτουργεί σε κάθε γενικό σχολείο. Παραβλέπει ότι η ΕΔΕΑ αναφέρεται σε νόμο της Ειδικής Αγωγής & Εκπαίδευσης και λειτουργεί σε Ειδικά Σχολεία (άρθ. 4 παρ. 4 του ν. 3699/08) με συγκεκριμένη σύνθεση και με τη συνεργασία του Συλλόγου Διδασκόντων του Ειδικού Σχολείου. Είναι «περίεργο» ότι δημιουργούνται Σχολικά Δίκτυα Εκπαίδευσης και Υποστήριξης τα οποία περιλαμβάνουν Σχολικές Ενότητες που αποτελούν «υπηρεσιακές μονάδες ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης». Αυτό αποτελεί πειραματισμό για την εφαρμογή του μέτρου στη γενική αγωγή, μετατρέποντας το σχολείο της γειτονιάς σε μεγάλες Μητροπολιτικές Σχολικές Μονάδες (Κ. Αρβανιτόπουλος), μέσα από τις καταργήσεις και τις συγχωνεύσεις σχολείων. Για άλλη μια φορά το Υποσύστημα της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης χρησιμοποιείται ως πρόσφορο πεδίο για τη δοκιμή αποσπασματικών εκπαιδευτικών πολιτικών, πριν τη εφαρμογή τους στα σχολεία της γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, όπως π.χ. το διαφορετικό ωράριο στα Τμήματα Ένταξης, πριν μερικά χρόνια, η ωρομισθία, τα διαφορετικά κριτήρια διορισμού και υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών στην Ε.Α.Ε., νομιμοποίηση των σεμιναρίων της ντροπής των 400 ωρών κ.ά. αποδεικνύοντας ότι η Ε.Α.Ε. χρησιμοποιείται ως κερκόπορτα άλωσης της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης.

Με τον Ν. 4115/2013 επιδιώκεται η ΕΑΕ να ασκείται στα γενικά σχολεία στο όνομα μιας αμφίβολης ενταξιακής πολιτικής κουλτούρας. Δεν έχουν ληφθεί υπόψη σοβαρές ελλείψεις & μακροχρόνια προβλήματα που κυριαρχούν σε όλες τις σχολικές δομές της γενικής και της ειδικής αγωγής της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Οι συντάκτες του άρθρου 39 παραβλέπουν ότι μόνο ένα μικρό ποσοστό αναπήρων μαθητών βρίσκεται στις δημόσιες δομές της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Δεν υπάρχει καμία ποσοτική και ποιοτική αναφορά, αλλά και κανένας σχεδιασμός για το σύνολο του μαθητικού πληθυσμού με ή χωρίς αναπηρίες –με ή χωρίς ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Δείχνουν να αγνοούν το γεγονός ότι το 94% των Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης βρίσκεται στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τα παιδιά με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες να τερματίζουν τη μαθητική τους πορεία τελειώνοντας το Δημοτικό, και τα περισσότερα να οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια, οριστικά και αμετάκλητα στο σχολικό και κοινωνικό αποκλεισμό. Οι νομοθέτες δεν λαμβάνουν υπόψη τους: α) τις υλικοτεχνικές ελλείψεις στην υποδομή των ΣΜΕΑΕ (44% των Ειδικών Σχολείων που συστεγάζονται με τα σχολεία γενικής αγωγής, φιλοξενούνται σε μία και μόνον αίθουσα), β) τα ελλείμματα στην παροχή των βασικών υπηρεσιών ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, (το 46% των ΣΜΕΑΕ δεν παρέχει καμία υπηρεσία), γ) τις ελλείψεις από εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής, από ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό και βοηθητικό στις Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης –Τμήματα Ένταξης- Παράλληλης Στήριξης. Επίσης δε γίνεται λόγος για τη γεωγραφική κατανομή των Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης και αποσιωπάται η πραγματικότητα ότι υπάρχουν περιφέρειες που οι σχολικές δομές της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης είναι σχεδόν ανύπαρκτες. τα Ειδικά Σχολεία μετατρέπονται σε Κέντρα Υποστήριξης ΕΑΕ και τα γενικά

σχολεία με τα ΣΔΕΥ και τις ΕΔΕΑΥ στην ουσία καλούνται να υλοποιήσουν όλες τις αρμοδιότητες, που μέχρι σήμερα τις είχαν τα ΚΕΔΔΥ. Ανοίγοντας έτσι το δρόμο για την μεταφορά (κατάργηση;) των ΚΕΔΔΥ στο Τμήμα Στήριξης του Εκπαιδευτικού Έργου της τοπικής Διεύθυνσης, ως Πρωτοβάθμια Επιτροπή Διαγνωστικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης (Π.Ε.Δ.Ε.Α.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής –Π.Ε.Σ.Ε.Α.-, με παρεμβάσεις του στη Βουλή των Ελλήνων, τα Πολιτικά Κόμματα, το Υπουργείο Παιδείας, τις Οργανώσεις των Αναπήρων, των Εκπαιδευτικών και άλλων κοινωνικών συλλογικοτήτων αντιπάλεψε τους ιδεολογικούς, τους πολιτικούς, τους οικονομικούς μύθους του νεοφιλελευθερισμού και τις ατομικιστικές του ερμηνευτικές σημασίες, περί της ανταγωνιστικότητας, της ελεύθερης αγοράς και μιας αμφίσημης «μετανεωτερικής δημοκρατίας, που το κυρίαρχο καθεστώς γνώσης και εξουσίας, αφού τους κωδικοποίησε, τους διαχέει με επιχειρησιακές μεθόδους στις κοινωνικές πρακτικές. Με ένα τέτοιο αγωνιστικό πρόσταγμα συμμετείχαμε σε κοινές πρωτοβουλίες με τους παραπάνω φορείς της χώρας για να συσπειρωθεί η Ελληνική Κοινωνία γύρω από τις δημοκρατικές ιδέες και αξίες, και να ενστερνιστεί την ηθική της δημοκρατικής ευθύνης και της αξιοπρεπούς στάσης, απέναντι στον ανάπηρο, τον άνεργο, το φτωχό, τον πεινασμένο -τον κάθε άλλον «ξένο» ή «δικό» μας-, για να μπορέσουμε ως Λαός να μετατρέψουμε την οικονομία από κυρίαρχο σύστημα της κοινωνίας, σε σύστημα μιας ορθολογικής ικανοποίησης των βιοτικών αναγκών, ενταγμένο μέσα σ' ένα κοινωνικό - πολιτικό - πολιτισμικό όλον, το οποίο θα διανοίγεται δημιουργικά στο οικουμενικό.

3. Οι θέσεις του Π.Ε.Σ.Ε.Α. για την Ειδική Αγωγή και την Αξιολόγηση των Εκπαιδευτικών Κατατέθηκαν στη Βουλή και την Κοινωνία

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το Δ.Σ. του Πανελλήνιου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής, αναφορικά α) με το σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού –ΥΠΑΙΘΠΑ- για την «Αξιολόγηση των Εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης», β) με το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού – ΥΠΑΙΘΠΑ- για την «Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.Δι.Π.Π.Δ.Ε.), και γ) το άρθρο 39 του Νόμου 4115/ΦΕΚ 24/30-01-2013 περί την «Οργάνωση και Λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις», και αφού προχώρησε σε συζητήσεις με επιστημονικούς, πολιτικούς, κοινωνικούς φορείς και στελέχη του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος, με οργανώσεις γονέων και κηδεμόνων ατόμων με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, με τους εκπαιδευτικούς γενικής και ειδικής αγωγής της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, με το προσωπικό ΚΕΔΔΥ & των ΣΜΕΑΕ - έκρινε ότι τα προαναφερόμενα νομικο-πολιτικά κείμενα του Υπουργείου Παιδείας: α) δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ενός ουσιαστικού δημοκρατικού διαλόγου ανάμεσα στο Υπουργείο Παιδείας και τους ενδιαφερόμενους συλλογικούς φορείς, β) δεν προτάσσουν και ούτε προσδοκούν την καθολική και ποιοτική σχολική ένταξη και κοινωνική ενσωμάτωση των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Για τους παραπάνω λόγους, ως επιστημονικό σωματείο, θεωρεί δημοκρατικό καθήκον και ηθική υποχρέωση απέναντι στον κόσμο της αναπηρίας να καταθέσει τις παρακάτω παρατηρήσεις – θέσεις:

1. Από το 1974, μέχρι σήμερα, με ευθύνη της Πολιτείας και ειδικότερα της πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας δε διαμορφώθηκε κουλτούρα αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών. Πριν το μεταρρυθμιστικό νόμο 1566/85, η αυταρχική εκπαιδευτική

νομοθεσία είχε εναποθέσει την «τύχη» της αξιολόγησης στον επιθεωρητή της εκπαίδευσης. Η μετέπειτα πολιτική περιορίστηκε στην απραξία κι οι όποιες αποσπασματικές «προσπάθειες» αποπειράθηκαν δεν καρποφόρησαν. Η θεσμοθέτηση ενός συστήματος αξιολόγησης πρέπει να στοχεύει στην ανατροφοδότηση, την αναβάθμιση και βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών συνολικά. Σήμερα επιβάλλεται θεσμικά η σύνδεση της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών με τη βαθμολογική εξέλιξη στοχεύοντας σε απολύσεις, χειραγώγηση του ανθρώπινου δυναμικού και συρρίκνωση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος.

2. Το σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος για την «Αξιολόγηση των Εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης» και το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού –ΥΠΑΙΘΠΑ- για την «Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε.), χαρακτηρίζονται από αποσπασματικότητες σε σχέση με το όλο εκπαιδευτικό σύστημα, και έρχονται να προστεθούν στο πλήθος των Προεδρικών Διαταγμάτων του ισχύοντος εκπαιδευτικού νόμου 1566/1985. Ως εκ τούτου δεν δημιουργεί προϋποθέσεις αποδοχής εκ μέρους των εκπαιδευτικών επειδή δεν τους προσανατολίζουν, αλλά αποσυντονίζουν τόσο τους ίδιους όσο και αυτόν τον ίδιο το σκοπό της αξιολόγησης. Σε κανένα εκπαιδευτικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και όχι μόνο, δεν έχουμε ένα αντίστοιχο συνονθύλευμα διαδικασίας αξιολόγησης. Τόσο το σχέδιο Νόμου όσο και το Προεδρικό Διάταγμα δεν θα είναι αποτελεσματικά, γιατί α) υπολείπεται η Οργανωμένη Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και β) είναι άμεσα συνδεδεμένα με το μισθολόγιο σε συγκυρία μάλιστα σκληρής οικονομικής λιτότητας και εξαθλίωσης των αξιολογούμενων εκπαιδευτικών. Τα στελέχη της εκπαίδευσης –από διοικητικοί και επιστημονικοί καθοδηγητές- καλούνται να γίνουν οι «φορείς αυταρχισμού» ενός εκπαιδευτικού συστήματος παθογένειας, αναχρονισμού, αναποτελεσματικότητας και αναντιστοιχίας σε μεγάλο βαθμό με τις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας μας. Για παράδειγμα, το εκπαιδευτικό μας σύστημα δεν έχει επιλύσει τη διαδικασία πρόσβασης στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Ως εκ τούτου δεν έχει διαμορφωθεί – πέρα από την αναγκαιότητα της αξιολόγησης – η αντίστοιχη εκπαιδευτική κουλτούρα απελευθέρωσης ισχυρών εκπαιδευτικών δυνάμεων οι οποίες είναι ικανές να συμβάλλουν στην αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Συνεπώς επιβάλλεται μια ουσιαστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η οποία θα περιλαμβάνει με τον πλέον φυσιολογικό, και όχι βίαιο τρόπο, και τη διαδικασία της αξιολόγησης.

3. Επιπλέον το άρθρο 39 του Νόμου 4115/ΦΕΚ 24/30-01-2013 περί την «Οργάνωση και Λειτουργία Ιδρύματος Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης και Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού και άλλες διατάξεις», και ρυθμίζει «Θέματα Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης» ακολουθείται η ίδια τακτική από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, να αλλάζει ολοκληρωτικά σημαντικές ρυθμίσεις στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση, χωρίς να λαμβάνει καν υπόψη της ερευνητικές μελέτες, αναλύσεις και προτάσεις των εμπλεκόμενων φορέων στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής είναι η απαξίωση της επιστημονικής ταυτότητας, η υποτίμηση της εξειδικευμένης γνώσης και, κυρίως το έργο κι η μεγάλη συνεισφορά των εργαζόμενων στις δομές της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης στη σχολική και κοινωνική ένταξη των ατόμων με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Το άρθρο 39 του Νόμου 4115/ΦΕΚ 24/30-01-2013 αποτελεί προϊόν αποσπασματικών ρυθμίσεων και βρίθεται από αφηρημένες νομικές έννοιες. Δεν επιτρέπει την ανάπτυξη εκπαιδευτικών πολιτικών που θα ωθούν τους εκπαιδευτικούς θεσμούς να λειτουργούν αποτελεσματικά και να συμβάλλουν τη σχολική ένταξη των ατόμων με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Με τον νέο πολυνόμο αλλάζει δραματικά -προς το χειρότερο- η πορεία του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος και υποσυστήματος της ειδικής αγωγής. Το άρθρο 39 χαρακτηρίζεται από έλλειψη φιλοσοφίας και αποσαφηνισμένων στρατηγικών για την ένταξη και την εκπαίδευση των παιδιών με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες

τις σχολικές δομές της γενικής και της ειδικής αγωγής της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Αντί αυτού η ειδική αγωγή και εκπαίδευση τω παιδιών με αναπηρίες και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται ως ο πλέον πρόσφορος χώρος για πολιτική, οικονομική, επιστημονική και ηθική εκμετάλλευση. Ας θυμηθούμε ότι στο άρθρο 56 του Ν.3966/2011 (ΦΕΚ 118/2011), κάτω από τον τίτλο «λοιπές διατάξεις» θεσμοθετήθηκε η Παράλληλη Στήριξη - Συνεκπαίδευση να παρέχεται και από εκπαιδευτικούς γενικής αγωγής ή από άλλα πανεπιστημιακά τμήματα χωρίς επιστημονική και με αβέβαιη παιδαγωγική κατάρτιση. Και μαζί μ' αυτά δόθηκε η δυνατότητα στους Νηπιαγωγούς ειδικής αγωγής να διδάσκουν σε μαθητές πρώτης βαθμίδας στα Ειδικά Δημοτικά Σχολεία ανοίγοντας έτσι το δρόμο και για αντίστοιχες αλλαγές στο γενικό σχολείο π.χ. τα μαθηματικά Ε' & Στ' τάξης να τα κάνουν καθηγητές από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

4. Η βαθμολογική κατάταξη των εκπαιδευτικών, όπως αυτή προβλέπεται από το σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος, όχι μόνο δεν ανατροφοδοτεί αλλά θα δημιουργήσει ανεξέλεγκτες καταστάσεις στους Συλλόγους Διδασκόντων. Για το λόγο αυτό προτείνεται αποκλειστικά και μόνο η Περιγραφική Αξιολόγηση και η απεμπλοκή της από τη μισθολογική εξέλιξη. Με υποταγμένο τον εκπαιδευτικό στο Διευθυντή της Σχολικής Μονάδας και το Σχολικό Σύμβουλο η αξιολόγηση δεν μπορεί να πετύχει το σκοπό της.

5. Αναφορικά με την οργανωμένη επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, αυτή γίνεται αποσπασματικά, χωρίς κεντρικό προγραμματισμό και χωρίς να εξασφαλίζεται η καθολική συμμετοχή των εκπαιδευτικών και των στελεχών της εκπαίδευσης. Ουσιαστικά, μετά την κατάργηση των Τμημάτων Ειδικής στα Διδακταλεία Δ.Ε., η επιμόρφωση δεν υφίσταται.

6. Το σχέδιο Π.Δ. στο σύνολό του έχει τιμωρητικό χαρακτήρα. Συνδέεται άμεσα με τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών με τον πλέον αυταρχικό τρόπο, περιθωριοποιώντας το ρόλο του Συλλόγου Διδασκόντων στην όλη διαδικασία.

7. Οι στόχοι, τα κριτήρια και η μεθοδολογία της αξιολόγησης πρέπει να προκύπτουν άμεσα από τον γενικότερο προγραμματισμό της εκπαίδευσης. Πρέπει να συνδέονται με την οργάνωση και τη διεύθυνση της όλης εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η εκπαίδευση ως σύστημα πρέπει να αξιολογείται σε όλα τα επίπεδα (προγραμματισμός, οργάνωση, διεύθυνση) και συνδέεται προφανώς με την ύπαρξη ή μη κατάλληλων δομών, υλικοτεχνικής υποδομής, διαδικασιών κ.λπ.. Δεν προκύπτει άμεσα από το κείμενο του Προεδρικού Διατάγματος η στοχοθεσία και τα κριτήρια που οδηγούν στην επιλογή της συγκεκριμένης μεθοδολογίας αξιολόγησης. Εκτός των παραπάνω ο τρόπος και η μεθοδολογία αξιολόγησης ακολουθεί το «Αυταρχικό Μοντέλο». Ως διαδικασία επικοινωνίας γίνεται μόνο «από πάνω προς τα κάτω» και δεν υπάρχει «από κάτω προς τα πάνω» αξιολόγηση. Απουσιάζει δηλαδή η άποψη των αποδεκτών των αποτελεσμάτων από την λειτουργία των στελεχών της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Το Δ.Σ. του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής, προτείνει:

α) να απεμπλακεί η βαθμολογική από την μισθολογική εξέλιξη για τον κύριο όγκο των εκπαιδευτικών μέχρι και το βαθμό Β', που φτάνει το 80-90% που δεν επιθυμούν θέση στελέχους και να συνδέεται η βαθμολογική με την μισθολογική εξέλιξη μόνο για εκείνους που επιθυμούν θέση στελέχους και για το επίδομα θέσης ευθύνης, οι οποίοι αν επιλεγούν θα λαμβάνουν το επίδομα θέσης ευθύνης, αν δεν επιλεγούν δεν θα το πάρουν (άρα γι' αυτό το ποσοστό εκπαιδευτικών να υπάρχει σύνδεση βαθμολογίου – μισθολογίου), & β) η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να προχωρήσει σε έναν ουσιαστικό διάλογο με ξεκάθαρους πολιτικούς, επιστημονικούς, εκπαιδευτικούς και κοινωνικούς όρους. Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και το υποσύστημα ειδικής αγωγής βρίσκονται σε μια κρίσιμη καμπή και το Υπουργείο Παιδείας οφείλει να αποτυπώσει με σαφήνεια τη φιλοσοφία και το περιεχόμενο των πολιτικών και νομοθετικών του εγχειρημάτων για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση των ΑμΑ και ΑμΕΕΑ. Η χρηματοδότηση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος να γίνεται από τις εγγεγραμμένες δημόσιες δαπάνες του Προϋπολογισμού της

Ελληνικής Δημοκρατίας.

Μέχρι σήμερα οι ηγεσίες του Υπουργού Παιδείας, παρά τις προτάσεις του ΠΕΣΕΑ δεν προχώρησαν σε ρυθμίσεις για: **α)** τη δημιουργία οργανικών θέσεων στα ΕΕΕΕΚ και Ειδικά Επαγγελματικά Γυμνάσια, **β)** την επιλογή Προϊσταμένων στα ΚΕΔΔΥ με τετραετή θητεία με μοριοδότηση του Ν. 3848/2010), ενώ με την τοποθέτηση προσωρινών προϊσταμένων υποβαθμίζουν τη λειτουργία τους, και **γ)** την κατάργηση του άρθρο 24 πργρ. 1, 2, 3 και 4 του Ν. 3699/2008 (ΦΕΚ 199/02-10-2008), σύμφωνα με το οποίο συντηρούνται υπηρεσιακά συμβούλια των ΠΥΣΕΕΠ και του ΥΣΕΕΠ τα οποία λειτουργούν υπονομευτικά και παντελώς ξεκομμένα από το εκπαιδευτικό σύστημα της γενικής και της ειδικής εκπαίδευσης, χωρίς να στηρίζονται στη δημοκρατική αντιπροσώπευση. Οι κρατικοδίαιτοι μηχανισμοί του κυβερνώντος κόμματος κινούμενοι από λογικές πελατειακών πολιτικών σχέσεων συντηρούν και δημιουργούν νέους μηχανισμούς οι οποίοι θα συνεχίσουν να λειτουργούν ως κέντρα αυθαιρεσίας, παρανομίας, διακρίσεων και διαφθοράς. Χωρίς δημοκρατική εκπροσώπηση και αποσαφηνισμένο νομοθετικό πλαίσιο των δομών και των λειτουργιών του υποσυστήματος της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης είναι αδύνατο να υπάρξει διαφάνεια και να ασκηθεί δημοκρατικός έλεγχος. Έτσι υπονομεύεται κάθε στρατηγικός και λειτουργικός προγραμματισμός στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής. Γι' αυτό επιμένουμε στη διαχρονική μας πρόταση για κατάργηση των Υ.Σ.Ε.Ε.Π. και Π.Υ.Σ.Ε.Ε.Π., και ένταξη όλων των συναδέλφων μας από διάφορες ειδικότητες (φυσικοθεραπευτές, κοινωνικούς λειτουργούς, σχολικούς ψυχολόγους, λογοθεραπευτές κ.ά.) στα Περιφερειακά (ΠΥΣΠΕ -ΑΠΥΣΠΕ και ΠΥΣΔΕ -ΑΠΥΣΔΕ) και Κεντρικά (ΚΥΣΠΕ και ΚΥΣΔΕ) Συμβούλια, αντίστοιχα με τη βαθμίδα που εργάζονται.

Το Δ.Σ. του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής ζήτησε με νομοθετική ρύθμιση η ανάθεση αρμοδιοτήτων και ρόλων στους εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής, το Σύλλογο Διδασκόντων κάθε Σχολείου και τους Σχολικούς Συμβούλους για να προσφέρεται, χωρίς προσκόμματα και εμπόδια άμεση παιδαγωγική και ειδική εκπαιδευτική υποστήριξη στα ΑμΑ και στα ΑμΕΕΑ. Να μην είναι προαπαιτούμενο το Πιστοποιητικό των ΚΕΔΔΥ ή των ιατροπαιδαγωγικών υπηρεσιών, γιατί μέχρι σήμερα τα πιστοποιητικά κατηγοριοποίησης χρησιμοποιήθηκαν ως επιπλέον θεσμικό εμπόδιο για να κλείνουν Τμήματα Ένταξης και Σχολεία Ειδικής Αγωγής με ανέξοδες δικαιολογίες διαφόρων στελεχών της εκπαίδευσης ότι δεν υπάρχουν μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και ειδικές μαθησιακές δυσκολίες. Διάφορες Περιφερειακές Διευθύνσεις Π.&Δ. Εκπαίδευσης, Διευθύνσεις και Προϊστάμενες Αρχές της Πρωτοβάθμιας ή της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με εγκυκλίους τους και άλλες παρεμβάσεις επιχειρούν την κατάργηση ή την αναστολή λειτουργίας των Τμημάτων Ένταξης σε νηπιαγωγεία και γενικά σχολεία της Π.&Δ. Εκπαίδευσης, καθώς και τη μετακίνηση των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες σε «όμορα» σχολεία με το πρόσχημα ότι χρειάζονται τρεις (3) τουλάχιστον γνωματεύσεις μαθητών από Διαγνωστικές Υπηρεσίες (ΚΕΔΔΥ ή Ιατροπαιδαγωγικά Κέντρα ή Υγειονομικές Επιτροπές) για να λειτουργήσουν τα Τμήματα Ένταξης. Επισημαίνουμε άλλη μια φορά, ότι νομοθετικά οι εγκύκλιοι που κοινοποιήθηκαν από διάφορες Περιφερειακές Διευθύνσεις Π. & Δ. Εκπαίδευσης, που αναφέρονταν στην «ίδρυση και λειτουργία Τμημάτων Ένταξης», είναι προδήλως παράνομες, αφού είναι αντίθετες με τις διατάξεις του Νόμου 3699/2008 (άρθρο 6: «...στα Τμήματα Ένταξης μπορούν να φοιτούν και μαθητές, χωρίς γνωμάτευση από διαγνωστικό φορέα, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Σχολικού Συμβούλου Ειδικής Αγωγής & Εκπαίδευσης ...»), καθώς και της Υπουργικής Αποφάσεως με αριθμό 27922/Γ6 (ΦΕΚ 449, τχ. Β' /03-04-2007) που καθορίζει τα «Ιδιαίτερα καθήκοντα των εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής στις ΣΜΕΑ και τα Τμήματα Ένταξης της Π.&Δ. Εκπαίδευσης ...» όπου ορίζει ρητά ότι: («...σε καμιά περίπτωση δεν αποκλείεται μαθητής από το Τμήμα Ένταξης, αν οι γονείς του επιθυμούν τη φοίτηση του σε αυτό ακόμα κι αν δεν έχει διάγνωση από τις αρμόδιες διαγνωστικές υπηρεσίες. Στις περιπτώσεις αυτές αρκεί σχετική εισήγηση από το Σχολικό Σύμβουλο Ειδικής Αγωγής & Εκπαίδευσης.

Το Δ.Σ. του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής διαπιστώνοντας τη γραφειοκρατική αδράνεια του Υπουργείου Παιδείας να προωθήσει ουσιαστικές εκπαιδευτικές πολιτικές στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής επιχείρησε να «ταράξει τα λιμνάζοντα ύδατα» στο υποσύστημα της ειδικής εκπαίδευσης διοργανώνοντας και συμμετέχοντας σε διάφορες επιστημονικές, κοινωνικές, πολιτικές και εκπαιδευτικές συζητήσεις που έγιναν σε πολλές πόλεις της Ελλάδας. Στελέχη του Διοικητικού Συμβουλίου του Π.Ε.Σ.Ε.Α. συμμετείχαν ενεργά σε Συνέδρια και Ημερίδες προβάλλοντας τις θέσεις του Π.Ε.Σ.Ε.Α. για τη λειτουργία του υποσυστήματος της ειδικής αγωγής και την υπεράσπιση του δικαιώματος της προσβασιμότητας των ΑμΑ και των ΑμΕΕΑ στο εκπαιδευτικό σύστημα. Το Προεδρείο του Π.Ε.Σ.Ε.Α. με τους: Ευσταθίου Μηνά, Λολίτσα Κωνσταντίνο, Ρασιάτο Λευτέρη, Γαλάνη Γιώργο, Δαλακούρα Νίκο και τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΠΕΣΕΑ Ελευθεράκη Γεωργία, Αντωνόπουλο Αγγελή, Σιμιτζή – Δέλλα Ελευθερία, Παναγιώτου Άννα, Στεφανόπουλο Βαγγέλη και Γεωργούλια Διονυσία -με εισηγήσεις, χαιρετισμούς και παρεμβάσεις τους- πρόβαλαν με επιτυχία τη φιλοσοφία του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής για τη σχολική και κοινωνική Ένταξη των Ατόμων με Αναπηρία και των Ατόμων με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες σε συνέδρια, σεμινάρια, ημερίδες, εκδηλώσεις και συναντήσεις με πολιτικούς και συνδικαλιστικούς φορείς για θέματα της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, καλύπτοντας αρκετές περιοχές της χώρας, όπως: Αττικής, Θεσσαλονίκη, Σέρρες, Βέροια, Αλεξανδρούπολη, Ηράκλειο, Ιωάννινα, Άρτα, Πρέβεζα, Ηγουμενίτσα, Κέρκυρα, , Αγρίνιο, Τρίκαλα, Καρδίτσα, Πάτρα κλπ..

Μια από τις πιο σημαντικές παρεμβάσεις του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής ήταν ο χαιρετισμός του Προέδρου του ΠΕΣΕΑ στο εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της ΕΣΑμΕΑ στις 8 & 9 Φεβρουαρίου 2013, αλλά κι η ενεργός συμμετοχή των μελών του επιστημονικού σωματείου στο Πανελλαδικό Παν-αναπηρικό Συλλαλητήριο που διοργάνωσε η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία –ΕΣΑμΕΑ- κι οι Οργανώσεις του αναπηρικού κινήματος στις 3 Δεκεμβρίου 2012 στην Αθήνα, όπου διαδηλώσαμε με τον Κόσμο της Αναπηρίας εκφράζοντας την αλληλεγγύη μας, διεκδικώντας από κοινού τη λήψη μέτρων και πολιτικών: α) για αναβάθμιση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος για τα άτομα με αναπηρία και την άσκηση εκπαιδευτικών πολιτικών που θα συμβάλλουν ολοκληρωτικά στη σχολική και κοινωνική ΕΝΤΑΞΗ των Ατόμων με Αναπηρία και των Ατόμων με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες, β) για εισοδηματική ενίσχυση των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους, γ) για προστασία του Εθνικού Συστήματος Υγείας και Πρόνοιας και διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα του, δ) για διασφάλιση ευνοϊκών συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων και τη δημιουργία ενός συνταξιοδοτικού συστήματος που θα εγγυάται αξιοπρεπή ζωή, ε) για κατοχύρωση των μισθολογικών, εργασιακών, ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και του προσωπικού ειδικοτήτων στις δομές του εκπαιδευτικού συστήματος και του υποσυστήματος της ειδικής αγωγή στ) για απεγκλωβισμό της χώρας από τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους.

4. «Θέματα ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ» το περιοδικό επιστημονικού και κοινωνικού προβληματισμού του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής

Διαρκώς το επιστημονικό περιοδικό του Π.Ε.Σ.Ε.Α. **«Θέματα ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ»**, έχει την τιμητική του, γιατί ως μέσο γραπτής επικοινωνίας με την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και των ερευνητικών μελετών για εκπαιδευτικά, κοινωνικά, θεσμικά και πολιτικά ζητήματα αναγνωρίζεται από όλους η ουσιαστική του προσφορά για ένα πιο ανθρώπινο και δημοκρατικό εκπαιδευτικό σύστημα. Το Έτος **2011** εκδόθηκαν τα τεύχη **55^ο, 56^ο, 57^ο, 58^ο** και για το Έτος **2013** το **59^ο & 60^ο τεύχος** των **«Θεμάτων ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ»**. Το Δ.Σ. του Π.Ε.Σ.Ε.Α. κι η Συντακτική Επιτροπή των **«Θεμάτων ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ»**. φιλοδοξεί

στα τεύχη 63°, 64°, 65° & 66ο να συμπεριληφθούν τα Πρακτικά του 6ου Πανελληνίου Επιστημονικού Συνεδρίου Ειδικής Αγωγής του Π.Ε.Σ.Ε.Α..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Δ.Σ. του **Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής**, σας καλεί να υπερψηφίσετε τις Εκθέσεις των Διοικητικών και των Οικονομικών Πεπραγμένων για το Έτος 2012, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα, κατά τις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης του Π.Ε.Σ.Ε.Α., στη συζήτηση για το παρών και το μέλλον της ειδικής αγωγής στη χώρα μας συνυπολογίζοντας την πραγματικά κρίσιμη πολιτική-οικονομική-κοινωνική κατάσταση που βρίσκεται η Ελλάδα εξαιτίας των Μνημονίων & των οικονομικών ελλειμμάτων. Να καταθέσετε προτάσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και των αδιεξόδων που βιώνουμε στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Στη διάρκεια της κατάθεσης της Έκθεσης Πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής -Π.Ε.Σ.Ε.Α.- για το Έτος 2012, ως Πρόεδρος του επιστημονικού σωματείου αναφέρθηκα στις σημαντικές πρωτοβουλίες, δράσεις και παρεμβάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Π.Ε.Σ.Ε.Α. που αφορούσαν την υπεράσπιση: α) του ενιαίου, δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της γενικής και ειδικής εκπαίδευσης, β) των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία και των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, γ) των δικαιωμάτων των εργαζομένων στις δομές της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Δ.Σ. του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής -Π.Ε.Σ.Ε.Α.- διοργανώνει στις 7 και 8 Δεκεμβρίου 2013 του 7ου Πανελληνίου Επιστημονικού Συνεδρίου Ειδικής Αγωγής με θέμα: «**Η Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση των Ατόμων με Αναπηρία (ΑμΑ) και των Ατόμων με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες (ΑμΕΕΑ) στην Ελλάδα του 21ου Αιώνα**». Με την ενεργή συμμετοχή μας συμβάλλουμε στην επιτυχία του. Οι εργασίες θα διεξαχθούν στις Αίθουσες Συνεδρίων του ΤΕΙ Αθήνας.

Καταθέτοντας στο Προεδρείο της Γενικής μας Συνέλευσης την Έκθεση Πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου του Π.Ε.Σ.Ε.Α., εκφράζω τις θερμές μου ευχαριστίες σε όλους τους συνεργάτες και τις συνεργάτριές μου για την μεγάλη τους συμβολή στους επιστημονικούς και κοινωνικούς αγώνες του Π.Ε.Σ.Ε.Α., γιατί από κοινού υλοποιήσαμε με συνέπεια τις Καταστατικές Αρχές του και διεκδικήσαμε τόσο τα δικαιώματα των ΑμΑ και των ΑμΕΕΑ όσο και τα δικαιώματα των εργαζομένων στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής, χωρίς εκπτώσεις. Επιπλέον προτείνω στα Μέλη της Ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής να συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις της 19ης Απριλίου 2013 για την υπεράσπιση του δημόσιου δωρεάν χαρακτήρα της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Στην εποχή της βαρβαρότητας και του παραμερισμού των δημοκρατικών αρχών, καθώς και των ανθρωπιστικών αξιών, τίποτε δε χαρίζεται -όλα καταχτιούνται με αγώνες, λογισμό κι όνειρο.

Αθήνα, 13 Απριλίου 2013

**Με εκτίμηση, για το Διοικητικό Συμβούλιο
του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής -Π.Ε.Σ.Ε.Α.-**

Ο Πρόεδρος

Τ.Σφ.Υπ.

Μηνάς Ευσταθίου